

Van-e munkaerőhiány?

MEGTORPANT A FALUSIAK FELÁRAMLÁSA – HELYET A NŐKNEK
A MUNKAÜGYI SZERVEK AZ IDŐSEBBEK FOGLALKOZTATÁSÁRÓL

A második negyedben a Vörös Csillag Traktorgyár és sok más fontos üzem nem tudta betölteni az üres helyeket. Kevés a férfi — panaszoznak. Néhány szakmában kevés a nő is, s a nyár elején a pesti vállalatok kénytelenek voltak nagyobb számban vidéki nőket felvenni. Lapunk többször beszámolt ezekről a jelenségekről, amelyek mutatják: megszűnt a korábban tapasztalt viszonylagos munkaerőbőség, a vállalatoknak növekvő gondot okoz a szükséges munkaerő biztosítása.

A változások főként a fővárosi gyárakat érintik. El múltak már azok az idők, amikor a vidéket kimeríthetetlen munkelőforrásnak tekinthették. Mégis, beszélhetünk-e általános munkaerőhiányról? Erre a kérdésre válaszol Pogány Györgynek, a Munkaügyi Minisztérium főelőadójának a minisztérium lapjában megjelent tanulmánya, amely a munkaerőhelyzet új jelenségeit elemzi.

Kevés a férfi

Miért kevés a férfi? A vállalatoknál leggyorsabban a férfiaknak alkalmas helyek száma növekszik. A férfiak azonban már mind dolgoznak. A fiatalok is tovább járnak iskolába, emiatt később lépnek munkába. De a munkaerőhelyzetben tapasztalható minőségi változás legjellemzőbb megnyilvánulása az, hogy a mezőgazdasági munkaerő-feláramlás megtorpant, illetve a mezőgazdaságba való visszaáramlás a szövetkezetek megerősödése következtében érezhető nagyságúvá vált. Ennek hatása főként az építőiparban tapasztalható, ahol eddig szinte korlátlanul kielégíthették vidékiekkel a szakképzetlen munkaerőben mutatkozó igényt, most pedig számottevő a létszámlhiány.

A férfimunkaerő-hiány valóban állandósult, s néhol már a termelést is akadályozhatja. Mégis, a munkaerőhiány csak viszonylagos, jelentős ki nem használt tartalékok vannak.

Miért nehéz a nőket elhelyezni?

A legfontosabb lehetőség a nők munkába vonása. Az országban a munkaképes férfiak 99,2 százaléka dolgozik, a nőknél ez az arány csak 53 százalék. De a nők fokozottabb alkalmazását megnehezíti, hogy sok jelentkezőnek nincs szakképzettsége, a nőknek megfelelő helyek száma viszonylag kevés és gyakran ezeket is férfiak töltik be. Ezért szükséges, hogy növeljék a szakmát tanuló lányok számát. Sajnos, az ideai tapasztalatok is azt mutatják, hogy olyan szakmákban, mint például a műszerész, amely kiválóan alkalmas lányoknak, aránylag sok fiút vettek fel.

Néhány pesti üzemben megkezdtek a munkaerő belső átcsoportosítását. Számba vették azokat a helyeket, amelyek a nőknek megfelelnek és a férfiaknak más, nehezebb helyet ajánlanak, ahol többet is kereshetnek. A tanulmány hangsúlyozza: „Erélyes eszközökkel kell felszabadítani a férfiak által elfoglalt olyan munkahelyeket, amelyek nőknek is alkalmasak, s amelyekre megfelelő képességű és számú nő jelentkezik.”

Nemcsak tartalék

További lehetőség az idősebbek foglalkoztatása. Ilyen törekvések is tapasztalhatók már az üzemekben. A tanulmány kifejti, hogy a munkaerőgondok távlatban nem oldhatók meg az idősebbek fokozottabb alkalmazása nélkül. Rámutat arra is, hogy sokan ebben csak szociális kérdést látnak, s kevésbé gondolnak arra, hogy milyen számottevő munkaerő-tartalékokat jelent.

Ehhez viszont hozzá kell tenni, hogy nem szabad az idősebbek foglalkoztatásában csak munkaerő-tartalékokat látni. Az általános fejlődés következtében mind több ember éri meg ereje teljében hatvanadik évét, s indokolt az igényük, hogy tovább is dolgozhassanak. De számolni kell azzal, hogy sokan a nyugdíj elérése után ugyanott és ugyanúgy nem dolgozhatnak tovább. Ahogy a nők

Budapestre vonatkozó újságcikkek				OSZTÁLYOZÁS		
Szerző:	Kovács Árpád Tamás			Tárgy	331.68	
Cím:	Van-e munkaerőhiány?			Hely		
Forrás:	Egészségügy			Idő	1963	
(Hely)	1363. évf. 10.			Személy		
(Idő)				Helyszám		
(Köt. v. füz.)						
(Oldal)						